

at et enkelt Medlem af Bankkomiteen ikke vilde udtale sig paa en saadan Maade om en af disse Banker, som ere stillede under Bankkomiteens Administration. Det er jo klart, at ethvert Medlem af Bankkomiteen føler sit Ansvar, og at hvis saadanne Meddelelser som de, Statsgældsdirektør Andersen beskyldes for at have givet, vare rigtige, og det var nødvendigt at meddele dem, vilde Bankkomiteen finde en eller anden Form, under hvilken den officielt kunde meddele dem paa en for hele Bankkomiteen forbindende Maade. Men beklageligt er det, at de ere fremkomne, for de tjene naturligvis ogsaa til at skade denne Bank. Det er jo klart, at Bankkomiteen vil høste baade Ros og Ære, hvis den formaar at frelse de Banker, som ere stillede under dens Administration, men derimod ingen af Delene, hvis den bringer dem til økonomisk Ruin.

Jeg vil gøre opmærksom paa, at de Millioner, som Staten nu utvivlsomt stiller til Raadighed for Bankkomiteen, ikke paa nogen Maade bør anvendes til en yderligere Hjælp for Hovedbankerne til at klemme Vejret af de smaa og mellemstore Banker. For hele vort Erhvervsliv er det af overmaade stor Betydning, at der er andre Banker, som ere nogenlunde konkurrenceedygtige, end de 4 eller nu 5 Hovedbanker. For disse Hovedbanker vil der være et overordentlig stort Forretningsomraade, og de ville saa godt som altid have et tilstrækkeligt Antal betydelige Forretninger. Naar da noget, som skal grundlægges og maaske grundlægges fra en ringe Begyndelse, søger Assistance hos Hovedbankerne, kan det meget let ske, at disse Banker stille sig afvisende; men have vi saa konkurrerende, mindre og mellemstore Banker, vil det mange Gange kunne lykkes for saadanne fremspirende, sunde Foretagender at faa Hjælp andetsteds, og desuden vil Konkurrencen fra de mellemstore Banker bidrage til — og det er ikke den mindst heldige Virkning —, at Hovedbankerne blive mere lydøre, eller jeg vil snarere sige, mindre afvisende overfor saadanne Foretagender, som skulle paabegyndes og først efterhaanden kunne vokse sig stærke.

Hvad selve Detailhandlerbankens Ledelse angaar, vil jeg sige, at jeg kender ikke Bankens Direktør nøjere, jeg tror, jeg i hele mit Liv kun har truffet ham en eneste Gang. Jeg kan ikke udtale mig om ham personlig, har heller ikke haft nogen Lejlighed til i Almindelighed at iagttage hans Ledelse af den ham betroede Bank, men jeg har været opmærksom paa, at han

i alt Fald paa et enkelt Omraade har vist et Storsyn og et Fremsyn, som er paaskønnelsesværdigt. Som Forholdene nu ere, tvivler jeg i og for sig ikke om, at der vilde være mange Banker, som med største Glæde vilde tage Husmandsorganisationernes økonomiske Foretagender som en Forretning ind under sig, fordi man nu ser, der efterhaanden bliver Styrke og Betydning deri og mange Penge at tjene for de Banker, som skulle financiere disse Foretagender. Men da alt dette begyndte, kunde ikke enhver se, hvilken Betydning man kunde vente, det vilde faa. Men der har Detailhandlerbankens nuværende Direktør vist det Fremsyn, at han inden andre kunde se det og traadte til og financierede disse fremspirende Foretagender, og jeg tror, han dermed har udøvet en stor patriotisk og paaskønnelsesværdig Gerning, hvordan hans Bankledelse ellers i øvrigt maatte have været.

Jeg vil tillade mig at spørge den højtærede Finansminister, om han har sin Opmærksomhed henvendt paa det, som jeg kan udtrykke gennem det gamle Ord: Mange Kokke fordærve Maden, at det er vanskeligt for en Bank at arbejde, naar der indsættes ved Siden af dens egentlige og gamle Direktion en Administration paa ikke mindre end 3 Personer for hver Bank. Hvis Grundejerbanken skal likvidere, kan det nok ske ved en Administration paa 3 Medlemmer ved Siden af den gamle Direktion; men med Hensyn til Detailhandlerbanken er det jo dog vel sagtens — jeg ved i hvert Fald ikke andet — Meningen, at man vil søge at opretholde den, og jeg vil da tillade mig at spørge den højtærede Finansminister, om han ikke er betænkt paa snarest muligt at træffe en anden Ordning for denne Banks Vedkommende. Thi det er klart, at det er en uhyre Svækkelse i en Banks Forretning, dens Evne til at arbejde, at enhver Beslutning skal tages ikke alene af Direktionen, men ogsaa af en Administrationskomité paa ikke mindre end 3 Medlemmer. Skal Banken ikke slaas ned, og det er jo ikke noget almennyttigt Formaal, medmindre det kan bevises, at Banken er ganske usolid og har været overmaade slet ledet, og vil man ikke, at den langsomt skal forbløde, tror jeg, det er nødvendigt at træffe en anden Ordning end den, der nu foreligger — f. Eks. at der sættes en kontrollerende Direktør ved Siden af Direktionen, eller i hvert Fald simplificere det administrative Maskineri noget. Det vilde glæde mig særdeles, hvis jeg fra den højt-